

Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Trọng Sinh

Chương 35 : Chương 35

"Đỗ Nhược, chẳng lẽ chị thật sự không thể giúp em..." Dương Tinh Tinh làm vài động tác, ánh mắt ao ước nhìn Đỗ Nhược.

Đối mặt loại yêu cầu mặc danh kỳ diệu này, Đỗ Nhược ngay cả mí mắt đều lười nâng một chút.

Dương Tinh Tinh không thú vị, cúi đầu, ai oán vỗ vỗ bụng bự của mình, nghe thấy âm thanh này, da đầu Dương Khải Thành thẳng run lên.

"Tinh Tinh, sự đau đớn khi sanh con, là có thể chịu được, cảm giác đau đớn này cũng là khoái hoạt!" Triệu Hiểu Mạn bưng mâm đựng trái cây, buồn cười nhìn vẻ mặt thất bại của Dương Tinh Tinh, từ khi biết châm cứu có thể che lại huyết đau, Dương Tinh Tinh liền bắt đầu quẩn quít lấy Đỗ Nhược khi vào phòng sinh giúp cô châm cứu, như vậy là có thể miễn trừ đau đớn sinh sản, nhưng Đỗ Nhược vẫn luôn không để ý cô.

"Hi vọng như thế đi" Dương Tinh Tinh không có khí lực trả lời.

"Thiếp mời ai vậy a?" Dương Tinh Tinh chán nản, nhìn thấy một thiếp mời màu hồng hồng, lập tức tinh thần nâng lên, mặt tò mò.

Triệu Hiểu Mạn cũng còn chưa kịp xem, xế chiều hôm nay Chu Thụy nhà cô vừa mới cầm về, mở ra coi, "Thiếp mời của đội trưởng đội bốn Hách Gia Lâm."

"À!" Dương Tinh Tinh nháy mắt không có hứng thú, không phải là hoa khô bệnh viện sao? Thích, Đỗ Nhược cũng đã đi bệnh viện quân y, cô ta cũng còn dám nói là hoa khô bệnh viện? Cho dù cô ở trước mặt Đỗ Nhược thu liễm rất nhiều, nhưng tính cách bản thân vẫn không thay đổi, thích chưng diện, thích soi mói, một điểm cũng chưa thay đổi.

Người đang ngồi cũng biết tính cách Dương Tinh Tinh, tùy cô chua ngoa, dù sao đội lát nữa sẽ thôi.

Đỗ Nhược nghe vậy, tay cầm chén trà hơi ngừng lại, theo bản năng

ngẩng đầu nhìn Tề Thâm.

Tề Thâm đang cùng ba bé cưng ở một bên chơi đùa, nhận thấy được tầm mắt vợ mình, lập tức đi qua, "Sao vậy?" Sắc mặt này có điểm không đúng a.

Đỗ Nhược cười cười, lắc đầu, "Không có gì."

Tề Thâm thấy Đỗ Nhược thực không có chuyện gì mới từ bỏ, nhưng không lại chạy tới chơi cùng ba bé cưng, ở bên cạnh Đỗ Nhược hầu hạ.

Đỗ Nhược nhìn Tề Thâm ở một bên ân cần chuyển cái chén, đổ nước, cũng không lại rối rắm, đời này người đàn ông này là của cô không phải sao?

Đỗ Nhược ôm lấy cánh tay Tề Thâm, nhìn vợ yêu của đội trưởng đội bốn bên cạnh.

Đây là vợ một đời kia của Tề Thâm.

Đỗ Nhược tiến vào viện quân y công tác, cũng đã gặp người phụ nữ này vài lần, là người phụ nữ thật tốt, ôn nhu, hào phóng.

"Chúc các vị hạnh phúc!" Đỗ Nhược giơ chén rượu trong tay lên, thiết tình chúc phúc nói. Hi vọng một đời kia không hạnh phúc, chúng ta đời này đều có thể hạnh phúc.

"Cảm ơn!" Vợ chồng hai người mừng rỡ nhận lời chúc phúc của Đỗ Nhược.

"Em nếu hâm mộ, chúng ta cũng có thể tổ chức hôn lễ một lần." Tề Thâm tiến đến bên tai Đỗ Nhược, lén lút nói.

Đỗ Nhược liếc người nào đó một cái, anh từ nơi nào nhìn ra em hâm mộ?

Tề Thâm sờ sờ cái mũi, thì ra không phải a! Anh chỉ là cảm thấy từ khi vợ nhận được thiệp mời kia, vẫn có chút kỳ quái, mới có thể nghĩ làm cô

hâm mộ a!

Bất quá... Tề Thâm nhếch lông mày thật cao, trong lòng âm thầm hạ định chủ ý, muốn tìm một cơ hội, làm cho toàn bộ thành phố, những tên kia cũng biết Đỗ Nhược là cháu dâu Tề gia.

Quả nhiên, không lâu, Tề Thâm cùng trưởng bối Tề gia hợp mưu một phen, thừa dịp đại thọ 85 tuổi của Tề lão gia tử, mời hầu hết gia đình quyền quý ở Thượng Kinh, đem Đỗ Nhược long trọng giới thiệu cho mọi người.

Mặc dù mọi người sớm biết, cháu dâu Tề gia là Đỗ Nhược, nhưng là nghe được cùng thấy là không giống nhau, trong lòng mọi người ở đây đều âm thầm lú lỏi, có tiếng như vậy, thì ra đúng là nhờ vào đại thọ Tề lão gia, danh vọng Tề thiếu phu nhân chính thức bùng nổ.

Bị giấu giếm, Đỗ Nhược nhất thời cảm thấy đầu muốn nổ tung, hung hăng trừng mắt nhìn Tề Thâm bên cạnh đang ngây ngất một cái, bất đắc dĩ đến cực điểm, mới không thể không đi theo xã giao với khách, người một nhà rất bận rộn, liền ngay cả ba bé cưng cũng bị triệt để làm cu li, giải trí đại chúng.

Bất quá Tề Thâm cũng đạt được mục đích, trong một đêm, còn có nhà ai không biết Đỗ Nhược bị dán nhãn Tề gia. Chính là, người kia, cũng bỏ ra đại giới trầm trọng. Mặc anh như thế nào lấy lòng khoe mẽ, một tháng kia ngủ phòng khách cũng thành chuyện thực.

Nhưng thật ra, Kiều gia cũng đi theo đường một hồi, Thượng Kinh ai cũng cười nhạo Kiều gia đánh mất dưa hấu lượm hạt vừng.

Rất nhiều năm về sau.

Đỗ Nhược nhìn người phụ nữ đang rơi lệ ngồi đối diện, chậm rãi quấy ly nước trái cây.

"Đỗ Nhược, con giúp Kiều Nghị đi, chúng ta sẽ cảm kích con." Diệp Tĩnh Nhã nói rồi lại nói, thấy mặt Đỗ Nhược vẫn không thay đổi, ngồi ở chỗ

kia, nhất thời đau buồn, đứng lên, quỳ gối trước mặt Đỗ Nhược.

Đỗ Nhược né qua một bên, không nhận cái quỳ này, cau chặt mày, "Bà làm gì?"

Biết Đỗ Nhược là cảm thấy ả đang diễn trò, lòng Diệp Tĩnh Nhã tràn đầy chua xót, nhìn Đỗ Nhược đã hơn 40 hơn tuổi nhìn qua cũng chỉ có hơn 30 tuổi, nghĩ đến vẻ mặt tiêu tụy của con gái cùng con trai đang ở trong ngục, không khỏi đau lòng khóc thành tiếng, "Đỗ Nhược, dì biết là dì thực xin lỗi con cùng mẹ con, nhưng là, con cũng có thể coi phân thượng Tiểu Nghị là em trai cùng cha, giúp nó một chút?"

Xuy, em trai cùng cha khác mẹ? Nếu là 20 năm trước, khả năng bản thân mình chỉ có một đứa em như vậy, nhưng là, hiện tại, Đỗ Nhược ngẫm lại mấy năm nay, sợ là không có năm cũng là bốn người như vậy đi?

Có lẽ là một năm kia Đỗ Nhược cự tuyệt trợ giúp Kiều gia, Kiều Lập Quốc đột nhiên cảm thấy là lỗi của Diệp Tĩnh Nhã, cũng có lẽ là một năm kia bị người Thượng Kinh giểu cợt đánh mất dưa hấu lượm hạt vừng, Kiều Lập Quốc rất nhanh tại bên ngoài lại tìm người phụ nữ, vừa mới bắt đầu vài năm, Đỗ Nhược còn có thể cả ngày nghe thấy Diệp Tĩnh Nhã nháo ra sao, về sau, cũng chỉ là nghe thấy, những người phụ nữ bên ngoài kia của Kiều Lập Quốc lại sinh ra một con gái, lại sinh ra con trai, Diệp Tĩnh Nhã cũng không náo loạn, chính là vững vàng ngồi ở vị trí chính thất.

Có thể là nhận ra chỗ lỗi trong lời nói của mình, Diệp Tĩnh Nhã nan kham cúi đầu, báo ứng không phải sao? Làm tiểu tam đi hủy gia đình của người khác, kết quả bị tiểu tam khác hủy đi gia đình của mình, a... (Ik: giá ở đời luôn có báo ứng vậy a, báo ứng cả thềng chồng khốn nạn đi ngoại tình nữa!)

"Tại sao tới tìm tôi, Vương gia hẳn là cũng có năng lực này."

Diệp Tĩnh Nhã lộ vẻ sâu thâm cười, "Tâm Tâm ở gia đình kia..." Lắc lắc đầu.

Đỗ Nhược hiểu rõ, Kiều Tâm gả cho tên kia cũng là kẻ trêu hoa ghẹo nguyệt.

"Kiều Nghị kêu bà tìm đến tôi?"

"Không đúng, không đúng" Diệp Tĩnh Nhã biết Kiều Nghị có bao nhiêu yêu thích người chị gái này, không dám làm cho Đỗ Nhược đối với nó có ấn tượng tồi tệ, vội giải thích nói, "Là dì trong lúc vô ý biết đến, Kiều Nghị chưa từng đề cập tới."

Đỗ Nhược gật đầu, nghĩ đến trước kia, bé con béo tròn kia một lần lại một lần tìm tới hỏi mình có phải là chị gái của bé không, sẽ nhin không được mỉm cười, việc này kỳ thực, Diệp Tĩnh Nhã không lên tiếng, cô cũng sẽ giúp. Nhưng không nghĩ tới, Diệp Tĩnh Nhã sẽ vì con của bà ta quỳ gối trước mặt mình mà thôi.

"Bất quá là trò xiếc nhỏ mà thôi, bà trở về đi, tôi sẽ giải quyết." Kiều Nghị bị bỏ tù, bất quá chỉ là do người phụ nữ bên ngoài của Kiều Lập giữ trò mà thôi, nghĩ rằng Kiều Nghị bị bắt đi, con mấy bà ấy là có thể vào Kiều gia mà thôi.

"Cảm ơn!" Diệp Tĩnh Nhã cảm kích muốn tiến lên nắm tay Đỗ, lại bị né ra.

Tâm tư Diệp Tĩnh Nhã, Đỗ Nhược biết, là muốn lợi dụng Đỗ Nhược ổn định địa vị Kiều Tâm ở Vương gia cùng địa vị Kiều Nghị ở Kiều gia mà thôi. Tuy rằng tâm tính Kiều Nghị từ nhỏ liền còn có thể, Đỗ Nhược không để ý giúp anh một chút, nhưng là cũng đại biểu cô nguyện ý bị lợi dụng.

Vốn là chuyện bịa đặt, hơn nữa có Tề gia ở sau lưng, rất nhanh, Kiều Nghị được thả ra. Về phần chuyện hư hỏng khác của Kiều gia, Đỗ Nhược một chút cũng không muốn quản, cô chính là đáp ứng Kiều lão gia tử trước khi lâm chung, ở trong phạm vi nguyên tắc sẽ giúp Kiều gia một phen mà thôi, về phần chuyện khác, cô một mực mặc kệ. Bất quá, cho dù Đỗ Nhược chẳng quan tâm, Kiều Lập Quốc vẫn như cũ dựa vào danh vọng là cha ruột Đỗ Nhược, ở trên vị trí nửa vời, sống rất có tư vị, cũng không biết, sau khi về hưu, còn có thể hay không có những ngày dễ chịu như vậy.

"Mẹ..." Tề Hạo kêu mẹ anh vài tiếng, thấy vẫn không được quan tâm, nghịch ngợm đưa tay đến trước mắt Đỗ Nhược vẫy vẫy.

"Làm sao vậy?" Đỗ Nhược phục hồi tinh thần lại, oán trách nhìn con lớn nhất.

"Ba của con đâu?" Tề Hạo hết nhìn đông tới nhìn tây, lão nhân chỉ cần không làm gì sẽ dính tại bên người mẹ anh, ngày hôm nay thế nào không gặp người.

"Tìm ba làm gì?" Tề Thâm từ trong phòng bếp đi ra.

"Ba, đừng để ý đến anh ấy, anh ấy thuần túy chính là tò mò ba thế nào không có ở bên người mẹ con mà thôi." Tề Duyệt Duyệt lập tức phá.

Tề Tuyên cũng về đến, ngồi ở bên người Đỗ Nhược, cho dù trưởng thành, anh vẫn giống như trước đây không muốn xa rời mẹ.

Đỗ Nhược ngồi ở chỗ kia nhìn ba bé cưng đã trưởng thành, lại nhìn thân ảnh chồng ở phòng bếp bận rộn, cùng với cha Tề mẹ Tề đang bên ngoài du lịch, cảm thấy cả đời này, thật là viên mãn đến cực điểm.

Hoàn

LINK Truyện:

Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Trọng Sinh

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/cuoc-song-hanh-phuc-sau-khi-trong-sinh-3480437.html>

LINK Chương này:

Chương 35

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/cuoc-song-hanh-phuc-sau-khi-trong-sinh-3480437/chuong-35.html>